

Nya erfarenheter i livet

Maken och jag har under några vintermånader haft förmånen att arbeta som volontärer på ett evakueringsboende i vår kommun. Jag säger förmånen därför att dessa arbetspass har haft så stor betydelse för oss, det har varit berikande och det har vidgat våra vyer.

Vi önskade bli volontärer inte enbart för att försöka göra en insats utan också för att få en inblick i något vi inte hade praktisk kunskap om. Vad ligger bakom de anonyma orden "flyktingströmmar". Det är ju så det beskrivs, flyktingströmmar, som något diffust, allmänt, som man inte känner gemenskap med. Men nu vet vi bättre, det handlar om människor, barn, vuxna, föräldrar och även några äldre. Alla har de flytt från en ohygglig livsmiljö, antingen det varit från krigets Syrien eller områden där olika religioner styr och tvingar bort människor med en avvikande uppfattning. Man har lämnat allt, företagit en mycket svår resa och har, i bästa fall, kommit innanför gränsen till t ex Sverige. Här får man vänta länge, på ett evakuerings- eller asylboende, för att kanske få möjlighet att utveckla ett drägligt liv, få bostad, arbete och skola för barnen.

På evakueringsboendet hade man i början av perioden svårigheter att få grupper från olika länder och miljöer att utan misstänksamhet mot varandra leva under samma tak. Arbetsledare, volontärer och alla inblandade har målmedvetet arbetat med att förklara att i Sverige gäller alla människors lika värde och genom att upprepa detta har man uppnått ett fantastiskt resultat. Gästerna lärde känna varandra, respektera varandra och till och med utveckla vänskap.

På boendet ordnades olika aktiviteter, bl.a. undervisning i svenska och teaterverksamhet. Det firades lucia, jul och nyårsafton. Det gjordes utflykter till Skansen, och till idrottsevenemang. Mängder av kläder samlades in och delades ut. Volontärerna fick genomgå kurser i första hjälpen och brandövningar, allt var mycket välorganiserat. Alla inblandade från kommunen gjorde en fantastisk insats, ett arbete som vi som bor i Järfälla kan vara stolta över. Nu är projektet avslutat för denna gång och alla de boende (som mest ett 80-tal) har rest till olika kommuner runt om i landet. Vi saknar dem och tänker mycket på dem. Vi önskar dem varmt Lycka till med deras liv i Sverige.

Loulou Eriksson

